

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ВИЩОЇ РАДИ ПРАВОСУДДЯ
КРАСНОЩОКОВА НАТАЛІЯ СТЕПАНІВНА
ВИСНОВОК

11 червня 2021 року

Київ

за результатами перевірки відомостей, викладених у повідомленні судді Старобільського районного суду Луганської області Кудрявцева Ігоря Володимировича про втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя

На електронну адресу Вищої ради правосуддя 10 червня 2021 року надійшло повідомлення судді Старобільського районного суду Луганської області Кудрявцева Ігоря Володимировича про втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя (вхідний № 2517/0/6-21).

Протоколом автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя вказане повідомлення передано мені члену Вищої ради правосуддя Краснощоківій Н.С. для підготовки його до розгляду.

У своєму повідомленні суддя Кудрявцев І.В. повідомляє про те, що 10 червня 2021 року йому від дружини стало відомо про розміщений користувачем «
» в мережі Facebook допис користувача «starobeisk.online» з публікацією такого змісту: «Пока какой-то бабушке отказали в субсидии местные «вершители судеб» получали помощь от государства. На шо? Це на газ! Самое интересное что этот человек совершенно не стесняется этого и продолжает по сей день работать в суде». До публікації долучено скріншот із відеозапису, який проводився у 2019 році Вищою кваліфікаційною комісією суддів України в межах кваліфікаційного оцінювання під час проведення співбесіди із ним як кандидатом на посаду судді Вищого антикорупційного суду.

Суддя вважає, що дана публікація стосується саме його, оскільки на скріншоті до вказаної публікації міститься його зображення.

Розміщені у вказаній публікації висловлювання такі як «этот человек продолжает по сей день работать в суде», на переконання судді, є закликом до читачів про припинення його роботи у суді та втручанням у його діяльність як судді з метою перешкодити виконанню службових обов'язків.

Розглянувши повідомлення судді Старобільського районного суду Луганської області Кудрявцева І.В. в контексті наведених ним відомостей, слід зазначити таке.

Відповідно до статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення.

Пунктами 1 та 2 Основних принципів незалежності судових органів, схвалених резолюціями 40/32 та 40/146 Генеральної Асамблеї ООН від 29 листопада та від 13 грудня 1985 року, передбачено, що незалежність судових органів гарантується

державою та закріплюється в конституції або законах країни. Судові органи вирішують передані їм справи безсторонньо, на основі фактів та відповідно до закону, без будь-яких обмежень, неправомірного впливу, спонукання, тиску, погроз або втручання, прямого чи непрямого, з будь-якого боку і з будь-яких би то не було причин.

Незалежність і недоторканність суддів гарантуються статтями 126 та 129 Конституції України, якими визначено, що суддя, здійснюючи правосуддя, є незалежним та керується верховенством права, вплив на суддю у будь-який спосіб забороняється.

Згідно із частинами першою, другою статті 48 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» суддя у своїй діяльності щодо здійснення правосуддя є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання. Суддя здійснює правосуддя на основі Конституції і законів України, керуючись при цьому принципом верховенства права. Втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя забороняється і має наслідком відповідальність, установлену законом.

Суддя зобов'язаний звернутися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального прокурора.

У пункті 11 постанови Пленуму Верховного Суду України від 13 червня 2007 року № 8 «Про незалежність судової влади» роз'яснено, що втручанням у діяльність судових органів слід розуміти вплив на суддю у будь-якій формі (прохання, вимога, вказівка, погроза, підкуп, насильство, критика судді в засобах масової інформації до вирішення справи у зв'язку з її розглядом тощо) з боку будь-якої особи з метою схилити його до вчинення чи невчинення певних процесуальних дій або ухвалення певного судового рішення.

Відповідно до статей 1, 2, 6 Кодексу суддівської етики, затвердженого XI черговим з'їздом суддів України 22 лютого 2013 року, суддя повинен бути прикладом неухильного додержання вимог закону і принципу верховенства права, присяги судді, а також дотримання високих стандартів поведінки з метою зміцнення довіри громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду. Суддя має уникати будь-якого незаконного впливу на його діяльність, пов'язану зі здійсненням правосуддя.

Суддя повинен виконувати свої професійні обов'язки незалежно, виходячи виключно з фактів, установлених на підставі власної оцінки доказів, розуміння закону, верховенства права, що є гарантією справедливого розгляду справи в суді, не зважаючи на будь-які зовнішні впливи, стимули, загрози, втручання або публічну критику.

Суддя зобов'язаний протистояти спробам не процесуального впливу на його діяльність зі здійснення правосуддя та діяти у відповідності з присягою – здійснювати правосуддя об'єктивно, безсторонньо, неупереджено, незалежно, справедливо та кваліфіковано, керуючись принципом верховенства права, підкоряючись лише закону.

Статтею 10 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод передбачено, що кожен має право на свободу вираження поглядів. Це право включає свободу дотримуватися своїх поглядів, одержувати і передавати інформацію та ідеї без втручання органів державної влади і незалежно від кордонів.

Гарантії вказаної статті Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод поширюються і на висловлення поглядів чи критики, озвучення певних припущень.

У рішенні Європейського суду з прав людини у справі «Українська Прес-Група» проти України» від 29 березня 2005 року висловлена позиція, що при дотриманні умов § 2 статті 10 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод право вільно передавати інформацію поширюється не лише на «інформацію» та «ідеї», які сприймаються сприятливо або вважаються необразливими чи нейтральними, а й такі, які ображають, шокують чи викликають стурбованість. Такі є вимоги плюралізму, толерантності і лібералізму, без яких немає «демократичного суспільства».

Як зазначила Консультативна рада європейських суддів у пункті 63 Висновку № 1 (2001) до уваги Комітету Міністрів Ради Європи «Про стандарти незалежності судової влади та незмінюваності суддів», судді повинні визнати той факт, що вони є публічними особами й не повинні бути надто сприйнятливими або вразливими.

Інформація, яка розміщується в соціальній мережі Facebook, є відображенням власної точки зору авторів та їхніми оціночними судженнями.

З огляду на викладене, відсутні підстави для вжиття заходів щодо забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя, передбачених статтею 73 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», за повідомленням судді Старобільського районного суду Луганської області Кудрявцева Ігоря Володимировича.

Член Вищої ради правосуддя

Н.С. Краснощокова